

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2015. május 5. *

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A SPARITUAL közösségi szóvédjegy bejelentése — A SPA és LES THERMES DE SPA korábbi Benelux szó- és ábrás védjegyek — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”

A T-131/12. sz. ügyben,

a **Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV** (székhelye: Spa [Belgium], képviselik: L. De Brouwer, E. Cornu és É. De Gryse ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: J. Crespo Carrillo és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Orly International, Inc.** (székhelye: Van Nuys, Kalifornia [Egyesült Államok], képviselik: P. Kremer és J. Rotsch ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának a Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV és az Orly International, Inc., közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2012. január 9-én hozott határozata (R 2396/2010-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni és L. Madise (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. március 23-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2012. július 24-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2012. augusztus 14-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. december 6-án benyújtott válaszra,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2013. március 8-án benyújtott viszonyválaszára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2013. március 12-én benyújtott viszonzására,
tekintettel a 2014. július 8-i tárgyalásra,
meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2004. február 11-én a beavatkozó, az Orly International, Inc., a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a SPARITUAL szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „körömápolási cikkek és testápolási készítmények”.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a Közösségi Védjegyértesítő 2004. november 29-i 048/2004. számában hirdették meg.
- 5 2005. február 25-én a felperes, a Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, a fenti 3. pontban foglalt áruk tekintetében.
- 6 A felszólalás a többek között következő korábbi védjegyeken alapult:
  - az 1981. március 11-én a 372 307. számon lajstromozott és 2021. március 11-ig megújított SPA Benelux szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában az alábbi leírással: „fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztítószerek, fényesítő szerek, zsírtalanító szerek és csiszológépek; szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosó szerek; fogkrémek” (a továbbiakban: a 3. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy);
  - az 1983. február 21-én a 389 230. számon lajstromozott és 2023. február 21-ig megújított SPA Benelux szóvédjegy a 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában az alábbi leírással: „ásványvizek és szénsavas vizek és egyéb alkoholmentes italok; szörpök és más készítmények italokhoz” (a továbbiakban: a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy);
  - a 2000. augusztus 8-án a 2 106 346. számon lajstromozott SPA német szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában az alábbi leírással: „test- és szépségápolási áruk” (a továbbiakban: SPA német szóvédjegy);

- az 1997. február 20-án a 606700. számon lajstromozott, az alábbiakban ábrázolt Benelux ábrás védjegy a 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában az alábbi leírással: „sörök; ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz” (a továbbiakban: Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegy):

- a 2001. február 9-én a 693 395. számon lajstromozott LES THERMES DE SPA Benelux szóvédjegy a 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában az alábbi leírással: „gyógyfürdők szolgáltatásai, beleértve az egészségügyi szolgáltatásokat; fürdők, zuhanyok és masszázok” (a továbbiakban: a 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó LES THERMES DE SPA szóvédjegy).
- 7 A felszólalás alapjául hivatkozott okok a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) és 8. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése) foglalt okok voltak.
  - 8 A felszólalási osztály a 2008. január 10-i határozatával elutasította a felszólalást, és kizárta a bejelentett védjegy és a SPA német szóvédjegy közötti összetéveszthetőséget, amely utóbbi védjegy vonatkozásában nem volt előírva a tényleges használat feltétele.
  - 9 2009. január 21-én az OHIM első fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály 2008. január 10-i határozatát. A felszólalási osztály rámutatott, hogy a SPA német szóvédjegyet az említett határozat elfogadása után törölték, mivel az nem rendelkezett megkülönböztető képességgel. Következésképpen a felszólalást már nem lehetett érvényesen benyújtani az említett védjegy alapján. Ebből következően az OHIM a SPA német szóvédjegytől eltérő korábbi védjegyek alapján benyújtott felszólalás vizsgálatát visszautalta a felszólalási osztály elé.
  - 10 2010. október 8-i határozatával a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján a felszólalási osztály megállapította, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet.
  - 11 2010. december 2-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály 2010. október 8-i határozata ellen.
  - 12 2010. december 15-én a felperes a felszólalását három védjegyre korlátozta, nevezetesen: a 3. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyre, a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyre és a 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó LES THERMES DE SPA szóvédjegyre.
  - 13 2012. január 9-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály 2010. október 8-i határozatát.

14 Előjáróban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23. pontjában rámutatott, hogy a felszólalást csak a fenti 12. pontban említett három korábbi szóvédjegyre tekintettel kell megvizsgálni. A 3. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet illetően az említett határozat 36. és 37. pontjában először is alapvetően azt állapította meg, hogy a felperes által benyújtott dokumentumok nem teszik lehetővé az említett védjegy esetében a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése szerinti tényleges használat bizonyítását az árujegyzékében szereplő 3. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban. Másodszor a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyen alapuló felszólalást illetően a fellebbezési tanács megállapította, hogy nem teljesültek bizonyos, az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt ahhoz szükséges feltételek, hogy e védjegy alapján a felszólalásnak helyt lehessen adni. E határozat 43–47. pontjában a fellebbezési tanács kifejtette, hogy a felperes nem terjesztett elő az említett védjegy jóhírnevére vonatkozó bizonyítékot, nem bizonyította azon kár fennállását, amelyet állítólag a bejelentett védjegy használata okozott a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, illetve a jóhírnevét illetően, továbbá nem támasztotta alá az arra vonatkozó érvét sem, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználta a korábbi védjegy jóhírnevét. Harmadszor a 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó LES THERMES DE SPA szóvédjegy alapján benyújtott felszólalást illetően ugyanezen határozat 55. pontjában megállapította, hogy az e rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt, az említett védjegy jóhírnevére vonatkozó feltétel a jelen esetben nem teljesült, továbbá kétségesnek mutatkozik e védjegynek az ugyanezen rendelet 42. cikkének (2) bekezdése szerinti tényleges használata. A fellebbezési tanács szerint a szóban forgó védjegyet nem valamely vállalkozás szolgáltatásainak védjegyeként tüntették fel a dokumentumokon, hanem egy olyan – Spa (Belgium) városában található – hely szokásos elnevezéseként, ahol fürdőzni lehet.

A felek kérelmei

- 15 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.
- 16 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 17 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- hagyja helyben a megtámadott határozatot;
  - utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 18 A keresetének alátámasztására, amint azt a tárgyaláson megerősítette, a felperes csak egyetlen jogalapot hoz fel, amely a 207/2009 rendelet 8. cikk (5) bekezdésének megsértésén alapul, és a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyen alapuló felszólalása elutasításának vitatására irányul. E jogalap két részből áll. Az első rész keretében a felperes vitatja a fellebbezési tanács álláspontját, amely szerint a jelen esetben nem bizonyították az említett védjegy jóhírnevét. A második rész keretében a

felperes a fellebbezési tanács azon álláspontját vitatja, amely szerint a jelen esetben nincsenek alátámasztva a felperesnek arra a veszélyre hivatkozó érvei, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a szóban forgó korábbi szóvédjegyet.

- 19 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésének megfelelően a (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve hogy korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.
- 20 Ami a Benelux védjegy hivatalnál lajstromozott védjegyeket illeti, a Benelux államok területe egy tagállam területének tekintendő (1999. szeptember 14-i General Motors ítélet, C-375/97, EBHT, EU:C:1999:408, 29. pont).
- 21 A valamely tagállambeli jóhírnév feltételeire vonatkozókkal megegyező indokok miatt valamely Benelux védjegy esetében nem lehet megkövetelni, hogy a jóhírneve a teljes Benelux területre kiterjedjen. Elegendő, ha ez a jóhírnév e terület jelentős részén fennáll, amely terület adott esetben megegyezhet az egyik Benelux állam valamely részével (General Motors ítélet, fenti 20. pont, EU:C:1999:408, 29. pont).
- 22 A korábbi védjegy számára a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése által biztosított kiterjedt védelem tehát több feltétel együttes fennállását feltételezi. Először is az állítólagosan jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegynek lajstromozott védjegynek kell lennie. Másodsorban a védjegynek és a bejelentett védjegynek azonosnak vagy hasonlóknak kell lenniük. Harmadsorban a korábbi védjegynek jóhírnévnek kell örvendenie az Európai Unió területén belül, amennyiben korábbi közösségi védjegyről van szó, illetve az érintett tagállam területén, amennyiben korábbi nemzeti védjegyről van szó. Negyedsorban a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használatának a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának, vagy a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve sérelmének veszélyét kell eredményeznie. Mivel e feltételek kumulatív jellegűek, közülük már egynek a hiánya is megghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását (2007. március 22-i Sigla kontra OHIM – Elleni Holding [VIPS] ítélet, T-215/03, EBHT, EU:T:2007:93, 34. és 35. pont; 2007. július 11-i Mühlens kontra OHIM – Minoronzoni [TOSCA BLU] ítélet, T-150/04, EBHT, EU:T:2007:214, 54. és 55. pont).
- 23 Ami közelebbről a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának negyedik feltételét illeti, az a veszélynek három különböző és vagylagos típusára vonatkozik: a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata az első esetben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét sérti, a második esetben a korábbi védjegy jóhírnevét sérti, illetve a harmadik esetben tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Az e rendelkezés szerinti első típusú veszély akkor következhet be, ha a korábbi védjegy többé nem alkalmas közvetlen asszociáció keltésére azon áruk tekintetében, amelyek tekintetében azt lajstromozták és alkalmazták. E veszély kiterjed arra az esetre, amikor a korábbi védjegy a beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziója révén felhígul. Az érintett második veszélytípus akkor áll fenn, amikor a bejelentett védjeggyel érintett árukat vagy szolgáltatásokat a vásárlóközönség úgy érzékelheti, hogy a korábbi védjegy vonzereje csökken. Az érintett harmadik veszélytípus pedig azt az esetet foglalja magában, amikor a jó hírű védjegy imázsja vagy az e védjegy által előrevetített jellemzők a bejelentett védjeggyel jelölt árukra tevődnek át, oly módon, hogy a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegyhez való e gondolatbeli társítás elősegíti azok forgalmazását. Hangsúlyozni kell azonban, hogy az ütköző védjegyek összetéveszthetősége ezen esetek egyikében sem követelmény, mivel az érintett vásárlóközönségnek a védjegyek között pusztán kapcsolatot kell teremtenie, azonban azokat nem feltétlenül kell összetévesztenie (lásd: VIPS-ítélet, fenti 22. pont, EU:T:2007:93, 36–42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 24 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt veszély érthetőbb felvázolása érdekében rá kell mutatni, hogy a védjegy elsődleges funkciója vitathatatlanul az „eredetjelző funkció”. Mindazonáltal a védjegy egyéb üzeneteket hordozó eszközként is működik, különösen a vele jelölt áruk vagy szolgáltatások minőségét vagy sajátos jellemzőit illetően, illetve az általa kivetített imázst és érzeteket illetően, mint például a luxus, az életstílus, az exkluzivitás, a kaland, a fiatalság. Ebben az értelemben a védjegy benne rejlően önálló és elkülönült gazdasági értékkel rendelkezik azon áruk és szolgáltatások gazdasági értékét illetően, amelyek tekintetében lajstromozták. A kérdéses üzenetek, amelyeket különösen a jó hírű védjegyek hordoznak, vagy amelyeket gondolatban hozzájuk társítanak, a védjegyet jelentős és oltalomra méltó értékkel ruházzák fel, és az esetek többségében ez még inkább igaz, ha a védjegy jóhírneve a jogosultja erőfeszítéseinek és jelentős ráfordításainak az eredménye. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése tehát így biztosítja a jóhírnévvel rendelkező védjegy védelmét minden olyan azonos vagy hasonló védjegy bejelentése esetén, amely annak imázsát sértheti, még akkor is, ha a bejelentett védjegy áruai vagy szolgáltatásai nem hasonlók a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegy áruaihoz vagy szolgáltatásaihoz, amelyek tekintetében azt lajstromozták (VIPS-ítélet, fenti 22. pont, EU:T:2007:93, 35. pont).
- 25 A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatban rögzített elvek alapján kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította-e meg azt, hogy lényegében a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának a fenti 22. pontban felidézett harmadik és negyedik feltétele nem teljesült.
- 26 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács először is azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevét. A fellebbezési tanács ebben a tekintetben megjegyezte, hogy a felperes által szolgáltatott dokumentumok csak a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegy jóhírnevének bizonyítását teszik lehetővé. Ezért a fellebbezési tanács szerint amint az a megtámadott határozat 41. pontjából kitűnik, tekintettel a 2007. szeptember 13-i Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítéletre (C-234/06 P, EBHT, EU:C:2007:514, 86. pont), a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegy jóhírnevét nem lehet „kiterjeszteni” a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyre. Az említett határozat 42. pontjában a fellebbezési tanács ugyanis a felszólalási osztály álláspontjával ellentétesen azt állapította meg, hogy a felperes által szolgáltatott dokumentumok csak a Pierrot-t ábrázoló ábrás elemhez társítva mutatták be a „spa” szó használatát, továbbá hogy ez az elem jelentősen befolyásolja a szóban forgó ábrás védjegy megkülönböztető képességét és ebből következően a jóhírnevét. A fellebbezési tanács szerint ezt az álláspontot támasztották alá a felperes anyavállalata képviselőjének nyilatkozatai, amelyeket a fellebbezési tanács 2008. október 9-i Gerwin Arnetzel kontra Spa Monopole, Compagnie fermière de SPA (DENTAL SPA) (R 1368/2007-1. és R 1412/2007-1. sz. egyesített ügyek) (a továbbiakban: DENTAL SPA határozat) határozatában idéz. Másodszor a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 45. és 46. pontjában azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása sértene a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, továbbá e határozat 47. pontjában kifejtette, hogy a felperes nem terjesztett elő annak bizonyítására vonatkozó érvet, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a szóban forgó korábbi szóvédjegyet.
- 27 Márpedig, amennyiben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadásához arra van szükség, hogy mind a négy, a fenti 22. pontban hivatkozott feltétel teljesüljön, a megtámadott határozatot csak abban az esetben kell hatályon kívül helyezni, ha a megtámadott határozatban a fellebbezési tanácsnak mind a harmadik, mind a negyedik feltételre vonatkozó álláspontja téves. Meg kell ugyanis határozni egyrészt, hogy nem vitatott, hogy a fenti 22. pontban foglalt első feltétel, azaz a szóban forgó szóvédjegy lajstromozásához kapcsolódó feltétel teljesült, másrészt hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban – legalábbis kifejezetten – nem foglalt állást a második feltételről, azaz arról, amely a bejelentett védjegy és a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy azonosságára vagy hasonlóságára vonatkozik.

Az egyetlen jogalap első részéről, amely a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jöhírnevére vonatkozó bizonyítékok hiányának vitatására irányul

- 28 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jöhírneve nem volt bizonyítva. A felperes először is úgy érvel, hogy a megtámadott határozat indokolása ellentmondást tartalmaz, mivel a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a jöhírnev bizonyítékai csak a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyre vonatkoznak, jóllehet a felszólalás a fenti 12. pontban említett három korábbi védjegyre korlátozódott, és ezek között nem szerepelt az említett ábrás védjegy. Másodszor azt állítja, hogy a fellebbezési tanács lényegében tévesen alkalmazta a jogot és tévesen mérlegelt. A téves jogalkalmazás a felperes szerint a korábbi védjegy használatának bizonyítására vonatkozó ítélkezési gyakorlat, és különösen az Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet, fenti 26. pont (EU:C:2007:514) pontatlan alkalmazásából ered. A téves mérlegelés ahhoz a tényhez kapcsolódik, hogy a fellebbezési tanács nem ismerte el, hogy a szóban forgó korábbi szóvédjegy – amennyiben az a Pierrot képét ábrázoló ábrás elemmel használják – megőrzi „önálló megkülönböztető képességét”, és ez az elem „megjelenésében domináns jellegű”. Ráadásul ez az ábrás elem „egyáltalán nem [csorbítja] a [szóban forgó korábbi szóvédjegy] megkülönböztető képességét”, mivel ez a védjegy a Benelux államok ásványvízfogyasztói számára még mindig könnyen felismerhető. A felperes tehát úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak azt kellett volna megállapítania, hogy a közigazgatási eljárás során szolgáltatott dokumentumok elegendők a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jöhírnevének bizonyításához, amely jöhírnev egyébiránt – a Törvényszék ítélkezési gyakorlata, valamint az OHIM és a Benelux államok nemzeti bíróságai határozatai szerint – már elismert tény volt. A felperes azt állítja továbbá, hogy a fellebbezési tanács pontatlanul értelmezte a felperes anyavállalata képviselőinek a DENTAL SPA határozatban idézett nyilatkozatait, amennyiben ez a határozat nem állapította meg, hogy az említett nyilatkozatokat tartalmazó dokumentumból az tűnik ki, hogy a „spa” szóelem az érintett áruk tekintetében megőrizte a sajátos megkülönböztető képességét.
- 29 Előzetesen, először is el kell utasítani, mint megalapozatlant, azt a kifogást, amely szerint a megtámadott határozat indokolása ellentmondást tartalmaz, amennyiben a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a jöhírnev bizonyítékai a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyre vonatkoznak, jóllehet a felszólalás a fenti 12. pontban említett három korábbi védjegyre korlátozódott, és ezek között nem szerepelt ez az ábrás védjegy. A megtámadott határozat 41. és 42. pontjából ebben a tekintetben az következik, hogy noha a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a felperes bizonyította a Pierrot-t ábrázoló SPA szóvédjegy jöhírnevét, ezt kizárólag annak meghatározása érdekében tette, hogy ezen ábrás védjegy jöhírneve lehetővé teszi-e a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jöhírnevének bizonyítását. Ugyanis, ahogyan azt a megtámadott határozat 23. pontjában megjelölte, a fellebbezési tanács a felszólalás vizsgálatát a fenti 12. pontban említett három korábbi védjegyre korlátozta.
- 30 Másodszor, amennyiben a fellebbezési tanács azt állapította meg – anélkül, hogy ezt a felek vitatták volna –, hogy az előterjesztett dokumentumok bizonyítják a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegy jöhírnevét, meg kell vizsgálni, hogy a jelen esetben a megtámadott határozat 43. pontjában helyesen vélte-e úgy, hogy az említett ábrás védjegy jöhírneve nem teszi lehetővé a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jöhírnevének megállapítását.
- 31 Ebben a tekintetben mindenekelőtt ki kell jelenteni, hogy – amint erre a felperes is helyesen mutat rá – a jelen ügy keretében nem a szóban forgó korábbi szóvédjegy 207/2009 rendelet 42. cikke szerinti használatának bizonyításáról van szó. Egyrészt ugyanis az OHIM-hoz nem nyújtottak be ilyen kérelmet, másrészt pedig az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a korábbi védjegyről mindaddig feltétezní kell, hogy tényleges használat tárgyát képezte, amíg nem nyújtanak be az ilyen használat bizonyítására vonatkozó kérelmet, amely kérelmet kifejezetten erre vonatkozóan és megfelelő időben kell benyújtani az OHIM-hoz (2004. március 17-i El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] ítélet, T-183/02 és T-184/02, EBHT, EU:T:2004:79, 38. és 39. pont).

- 32 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy a Bíróság már elfogadta, hogy a védjegy megkülönböztető képességének megszerzése következhet akár a védjegynek egy másik, lajstromozott védjegy részeként történő használatából is (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i L & D kontra OHIM ítélet, C-488/06 P, EBHT, EU:C:2008:420, 49. pont). Ilyen esetekben a Bíróság úgy határozott, hogy valamely lajstromozott védjegy megkülönböztető képességének az e védjegy részét képező másik lajstromozott védjegyre történő átviteléhez annak a feltételnek kell teljesülnie, hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó árukat továbbra is valamely meghatározott vállalkozástól származóként érzékeli (2005. július 7-i Nestlé-ítélet, C-353/03, EBHT, EU:C:2005:432, 30. és 32. pont).
- 33 Következésképpen a fenti 32. pontban említett ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy a lajstromozott védjegy jogosultja e védjegy sajátos megkülönböztető képességének és jóhírnevének bizonyítása céljából hivatkozhat e lajstromozott védjegy valamely eltérő formában – egy másik, lajstromozott védjegy részeként – történő használatának bizonyítékaira is, feltéve hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó árukat továbbra is ugyanazon vállalkozástól származóként érzékeli.
- 34 A fenti 32. és 33. pontban kifejtett megállapításokból az következik, hogy a fellebbezési tanács – amint arra a felperes helyesen hivatkozik, és ellentétben azzal, amit az OHIM és a beavatkozó állít – tévesen alkalmazta a jogot, amikor az Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet (fenti 26. pont, EU:C:2007:514) alapján azt állapította meg, hogy a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegy jóhírnevét nem lehet „kiterjeszteni” a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyre. Az ítélkezési gyakorlatból (2012. október 25-i Rintisch-ítélet, C-553/11, EBHT, EU:C:2012:671, 29. pont) ugyanis az tűnik ki, hogy a „védjegycsalád” vagy „sorozatvédjegy” állítólagos fennállásának sajátos összefüggésében kell értelmezni a Bíróság által az Il Ponte Finanziaria kontra OHIM ítélet (fenti 26. pont, EU:C:2007:514) 86. pontjában tett megállapítást, amely szerint a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o., helyesbítés: HL 1989. L 207., 44. o.) 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja (és analógia útján a 207/2009 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja) nem teszi lehetővé, hogy valamely lajstromozott védjegy oltalmát, használatának bizonyítása által, kiterjesszék egy olyan másik lajstromozott védjegyre, amelynek a használatát nem bizonyították, azzal az indokkal, hogy az utóbbi csak kissé eltérő változata az előbbinek. Az említett ítélet szerint valamely védjegy használatára ugyanis nem lehet egy másik védjegy használatának bizonyítása céljából hivatkozni, mivel a cél az ugyanazon „védjegycsaláddhoz” tartozó, kellő számú védjegy használatának a megállapítása. A jelen esetben meg kell állapítani amint azt a felperes helyesen megjegyzi, utóbbi nem az ugyanazon SPA családdhoz tartozó védjegyek használatát, hanem lényegében azt szándékozott bizonyítani, hogy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnévvel rendelkezik, ennél fogva annak a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyben való használata nem csorbította a megkülönböztető képességét, és hogy épp ellenkezőleg, a szóban forgó ábrás védjegyben az említett korábbi szóvédjegy megőrizte kiemelt helyzetét, és jól felismerhető volt.
- 35 A fenti észrevételekre tekintettel – a fellebbezési tanács álláspontjával, továbbá az OHIM és a beavatkozó állításával ellentétben – meg kell állapítani, hogy a fenti 32. pontban említett ítélkezési gyakorlat által meghatározott feltétel teljesítése esetén a felperes a jelen esetben a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevét a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyre vonatkozó bizonyítékok felhasználásával is bizonyíthatta, amely ábrás védjegynek a korábbi szóvédjegy a részét képezi. Ebből következően meg kell még vizsgálni, hogy a jelen esetben teljesült-e az említett ítélkezési gyakorlatban meghatározott feltétel, nevezetesen hogy a szóvédjegy és a kereskedelemben használt ábrás védjegy közötti eltérések megakadályozzák-e azt, hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó árukat továbbra is valamely meghatározott vállalkozástól származóként érzékeli.
- 36 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy – amint arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 42. pontjában hivatkozik – a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyben szereplő Pierrot-t ábrázoló ábrás elem és a felperes által benyújtott dokumentumokban szereplő „spa” szó közötti állandó asszociáció jelentősen befolyásolja-e e védjegy megkülönböztető képességét és ebből következően a jóhírnevét. Ezenkívül a Törvényszéknek azt is meg kell vizsgálnia, hogy ezt a megállapítást – a fellebbezési tanács

álláspontjának megfelelően – megerősítik-e a felperes anyavállalata képviselőjének a DENTAL SPA határozatban szereplő nyilatkozatai, amelyek szerint a Pierrot a „védjegy üzenetének hordozója”, annak szerves része, „ritka, emberi vonatkozással rendelkező jelkép”, amelyet „előtérbe” kell helyezni.

- 37 Előzetesen tisztázni kell, hogy a felperes visszavonta azt a kifogását, amint azt a tárgyaláson jegyzőkönyvbe is vették, amely szerint a fellebbezési tanács – azáltal, hogy a felperes anyavállalata képviselőjének a fenti 26. pontban említett DENTAL SPA határozatban idézett nyilatkozatait vette alapul – nem tartotta tiszteletben a felperesnek a 207/2009 rendelet 75. és 76. pontja szerinti védelemhez való jogát, mivel az említett nyilatkozatokat tartalmazó dokumentum a megtámadott határozatot eredményező eljárástól különböző eljárás tárgyát képezte.
- 38 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 42. pontjában szereplő álláspontjával ellentétben a felperes anyavállalata képviselőjének a fenti 26. pontban említett DENTAL SPA határozatban szereplő nyilatkozataiból nem tűnik ki, hogy a Pierrot-ból álló ábrás elem alapvetően befolyásolná a szóban forgó ábrás elem megkülönböztető képességét. Noha az említett nyilatkozatok megjelölik többek között, hogy ennek az ábrás elemnek az a célja, hogy „megkönnyítse a védjegy felismerhetőségét”, mivel olyan „kedvelt figuráról” van szó, amely a „védjegy üzenetének hordozója”, mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az említett ábrás elem nem szerepel az e nyilatkozatokat idéző újságcikkekben bemutatott vizes palackok címkéjén. Ugyanis az említett cikkben bemutatott vizes palackokon szereplő védjegyek mindegyike tartalmazza az ábrázolásban uralkodó jellegű „spa” szóelemet, amelyhez kis betűtípussal tették hozzá a „reine” szóelemet, anélkül hogy megjelenne a Pierrot-ból álló ábrás elem. Ezenkívül ugyanezen nyilatkozatokból az tűnik ki, hogy a Pierrot képét többek között azért alkották meg, hogy az legyen a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó, már létező, védjegy üzenetének hordozója, azt reklámozza, és növelje annak ismertségét az érintett vásárlóközönség körében. Így a szóban forgó nyilatkozatokból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a Pierrot-t ábrázoló ábrás elem – ahelyett, hogy a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyben feltüntetett védjegyként reklámozná a szóban forgó szóvédjegyet, és az érintett ágazatban növelné annak jóhírnevét – ezzel ellentétesen azzal a hatással jár, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában megfosztja a védjegyet a jóhírnevétől.
- 39 Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a „spa” szóelem elkülönülten és meghatározó jelleggel jelenik meg a Pierrot-t ábrázoló SPA ábrás védjegyben. Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Pierrot képe, majdnem átlátszó világoskék színnel és a „spa” szóelemhez képest a háttérben jelenik meg, a szóelem ellenben a Pierrot elem fölött helyezkedik el, és az – fehér alapon sötétkék színe és a szóban forgó ábrás védjegyben központi elhelyezése révén – kiemelt helyzetben van.
- 40 Ezenkívül rá kell mutatni, hogy az OHIM elismeri, hogy a közigazgatási eljárás során a felperes által benyújtott dokumentumok között szerepel a *Het Laatste Nieuws* újság 2003. március 13-i számának egy cikke, amely kifejti, hogy az érintett területen „a SPA a legnépszerűbb márkájú víz (31%)”. Márpedig az OHIM állításával ellentétben az a tény, hogy a „spa” szóelemet és a Pierrot-ból álló ábrás elemet tartalmazó vizes palackokról fotók szerepelnek ebben a cikkben (és a felperes által szolgáltatott többi dokumentumban), nem befolyásolja azt a megállapítást, hogy az említett cikkből következően a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy amiatt rendelkezik jóhírnévvel, hogy az érintett vásárlóközönség a „spa” szóelemet a felperes által forgalmazott áruk megkülönböztető elemeként ismeri fel. Ebből következően a Pierrot képének jelenléte vagy hiánya egyáltalán nem befolyásolja azt a tényt, hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó árukat továbbra is valamely meghatározott vállalkozástól származóként érzékeli.

- 41 Végül meg kell jegyezni, hogy néhány, a felperes által szolgáltatott dokumentumból az tűnik ki, hogy a „spa” szót gyakran használják a felperes különböző védjegyeinek említése során, amelyek ezt a szót tartalmazzák, és a felperes által forgalmazott, 32. osztályba tartozó árukra vonatkoznak. Ebben a tekintetben meg kell említeni, példalózó jelleggel, a következő dokumentumokat:
- a *De Financieel-Economische Tijd* belga újság 2003. március 17-i számából származó részlet, amelyből az tűnik ki, hogy „a Spa a legismertebb ásványvízmárka az országunkban” (a Spa Monopole OHIM-hoz intézett 2011. május 16-i levelének K melléklete [harmadik rész]);
  - a *La Libre Belgique* belga újság 2000. július 22-i „*Que d’eaux que d’eaux*” (Mennyi víz!) című cikkének részlete, amely különböző címkéjű palackok képét mutatja, amely címkék az esettől függően a „spa”, a „Bru” vagy a „Chaudfontaine” szót tartalmazzák, és a képekhez fűzött magyarázó szöveg szerint: „a saját márkák közötti megnövekedett verseny ellenére a belga ásványvizek (Spa, Bru és Chaudfontaine) továbbra is kedveltek a belga fogyasztók körében”; (a Spa Monopole OHIM-hoz intézett 2005. augusztus 26-i levelének 5S melléklete);
  - Jacques Mercier belga szerző *Le grand livre de l’eau, Histoire Traditions Environnement, Art de vivre* (A víz nagykönyve, történelem, hagyományok környezet, életmód) című könyvéből származó részlet, amely megjelöli, hogy a „spa” szóból álló védjegy rendelkezik belga ásványvízpiac legnagyobb hányadával, nevezetesen 23,6%-kal (a Spa Monopole OHIM-hoz intézett 2005. augusztus 26-i levelének 5Q melléklete);
  - a *La dernière Heure* belga újság internetes oldaláról származó „*À vos marques. BMW, Coca-cola, Jupiler et encore Ikea plébiscitées par les consommateurs*” (Felkészülni! A BMW-t, a Coca-colát, a Jupilert és még az Ikeát is megszavazták a fogyasztók) című 2003. március 13-i újságcikk, amely 33 különböző áru kategória kedvelt márkáira vonatkozóan 2003. január 27. és 2003. február 7. között 17 800 belga körében elvégzett közvélemény kutatás alapján megállapítja, hogy „a vizek közül a SPA [márkát választották]” (a Spa Monopole OHIM-hoz intézett 2011. május 16-i levelének K melléklete [második rész]).
- 42 A fenti megfontolások összességére figyelemmel meg kell állapítani, hogy – ellentétben azzal, amit az OHIM és a beavatkozó állít – a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a felperes arra tekintettel nem bizonyította a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevét, hogy a felperes által szolgáltatott dokumentumok kizárólag egy másik védjegy jóhírnevét bizonyítják, amely a Pierrot-t ábrázoló ábrás elemhez kapcsolódó „spa” szóból áll.
- 43 Következésképpen el kell ismerni, hogy – amint azt a megtámadott határozat 12. pontjából következően a felszólalási osztály már jelezte – a felperes a Benelux államokban az ásványvizek vonatkozásában bizonyította a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevét.
- 44 Végeredményben a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevét szintén elismerte a Törvényszék – amint azt a felperes helyesen megjegyzi – a 2008. június 19-i Mühlens kontra OHIM – Spa Monopole (MINERAL SPA) ítéletben (T-93/06, EU:T:2008:215, 34. pont). A Törvényszék ebben az ítéletben azt állapította meg, hogy az említett védjegyet már több éve folyamatosan használják, a Benelux államok teljes területén elterjedt, erőteljesen jelen van a nagy- és a kiskereskedelemben, 23,6%-os piaci részesedéssel piacvezető az ásványvizek piacán, jelentős reklámeruházások, és számos sportesemény szponzorálási tevékenységének tárgyát képezi, amely tények azt bizonyítják, hogy a Benelux államokban ez a védjegy az ásványvizek vonatkozásában legalábbis jelentős jóhírnévvel rendelkezik. A fent hivatkozott MINERAL SPA ítélet (EU:T:2008:215) 34. pontjából tehát az következik, hogy – ellentétben azzal, amit az OHIM és a beavatkozó állít – a Törvényszék nem mindig elégedett meg annak megállapításával, hogy a szóban forgó védjegy jóhírnevét nem vitatják, hanem az említett pontban kifejtett indokok alapján saját maga jutott el erre a következtetésre. Az a

tény, hogy a védjegyet már a Pierrot képeinek 1924-es megalkotása óta együtt forgalmazzák ezzel a képpel nem befolyásolta a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jóhírnevének megállapítását.

- 45 Amennyiben – amint az a fenti 22. pontban említett ítélkezési gyakorlatból következik – a korábbi védjegy számára a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése által biztosított kiterjedt védelem négy feltétel együttes fennállását feltételezi, és közülük már egynek a hiánya is megghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását, meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács is követett-e el hibát a fenti 22. pontban felidézett negyedik feltételre vonatkozó mérlegelése során.

Az egyetlen jogalap második részéről, amely a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet érintő élősködés veszélyére vonatkozó vizsgálat elmaradását kifogásolja

- 46 A felperes úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 47. pontjában helytelenül állapította meg, hogy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet érintő élősködés veszélyének bizonyítására irányuló érv nem volt alátámasztva. Ebből következően, állítása szerint az is helytelen, hogy fellebbezési tanács nem vizsgálta meg az említett veszélyt.
- 47 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat 47. pontjában a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a felperes nem támasztotta alá az érveit – amelyekben arra a veszélyre hivatkozik, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelenül kihasználja korábbi védjegyet –, mivel a felperes egy olyan elvi kijelentésre szorítkozott, amelyet úgy terjesztett elő, mint a szóban forgó korábbi szóvédjegy megkülönböztető képességének megsértésére és e korábbi szóvédjegy jóhírnevének megsértésére vonatkozó korábbi érveiből eredő egyszerű következtetést. A fellebbezési tanács a megállapítását a felperes 2005. szeptember 8-i levélben előterjesztett érveire alapította, amely levélben a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás indokait fejté ki.
- 48 Az ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett sérelmek, amennyiben megvalósulnak, az ütköző megjelölések bizonyos fokú hasonlóságának következményei, amely által az érintett vásárlóközönség egymással rokonítja az említett megjelöléseket, vagyis e megjelöléseket kapcsolatba hozza egymással, ugyanakkor azokat nem téveszti össze. Az ilyen kapcsolat fennállását átfogóan kell vizsgálni, az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, különösen az ütköző megjelölések közötti hasonlóság mértékét, azon áruk és szolgáltatások természetét, amelyek vonatkozásában az ütköző védjegyeket lajstromozták, beleértve ezen áruk vagy szolgáltatások, valamint az érintett vásárlóközönség közelségének vagy különbözőségének mértékét, a korábbi védjegy jóhírnevének erősségét és az összetéveszthetőségnek a vásárlóközönség tudatában való fennállását (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EBHT, EU:C:2008:655, 41. és 42. pont).
- 49 Rá kell mutatni, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján a jóhírnévvel rendelkező korábbi nemzeti védjegy jogosultja felszólalhat a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések lajstromozásával szemben, ha e megjelölések sérthetnék vagy tisztességtelenül kihasználhatnák a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 22-i Interflora és Interflora British Unit ítélet, C-323/09, EBHT, EU:C:2011:604, 70. pont; 2005. május 25-i Spa Monopol kontra OHIM – Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS) ítélet, T-67/04, EBHT, EU:T:2005:179, 40. pont).
- 50 Azon sérelmek, amelyekkel szemben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése védelmet biztosít először is a védjegy megkülönböztető képessége megsértésének veszélye, másodszer e védjegy jóhírneve megsértésének veszélye és harmadszor az említett védjegy jóhírneve vagy megkülönböztető képessége tisztességtelen kihasználásának veszélye, amely veszélyek közül egy is elegendő az említett

feltétel teljesüléséhez (lásd ebben az értelemben és analógia útján: Intel Corporation ítélet, fenti 48. pont, EU:C:2008:655, 28. pont; Interflora és Interflora British Unit ítélet, fenti 49. pont, EU:C:2011:604, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 51 Ami a védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználása fogalmát illeti: azt az „élősködés” szóval is szokták jelölni. Ez a fogalom nem a korábbi védjegy által elszenvedett sérelemhez kötődik, hanem az ahhoz hasonló vagy azzal azonos megjelölés harmadik fél által alapos ok nélkül történő használatából származó előnyhöz. E fogalom többek között magában foglalja azt az esetet, amikor a védjegy imázsa átvitelének vagy a vele azonos vagy hozzá hasonló megjelöléssel jelölt árukra kivetített tulajdonságoknak köszönhetően a jóhírnévvel rendelkező védjegy farvizén evezve egyértelmű kihasználás folyik (lásd analógia útján: Interflora és Interflora British Unit ítélet, fenti 49. pont, EU:C:2011:604, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy minél erőteljesebben és közvetlenebbül idézi fel a későbbi védjegy a korábbi védjegyet, annál nagyobb annak a kockázata, hogy a későbbi védjegy aktuális vagy jövőbeli használata tisztességtelenül kihasználja vagy sérti a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (Intel Corporation ítélet, fenti 48. pont, EU:C:2008:655, 67. pont). Ezenkívül, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége és jóhírneve, annál könnyebben ismerhető be a sérelem veszélye (General Motors ítélet, fenti 20. pont, EU:C:1999:408, 30. pont). A Törvényszék szerint lehetséges – különösen olyan felszólalás esetében, amely valamely, jelentős jóhírnévvel rendelkező védjegyen alapul –, hogy a bejelentett védjegy által történő tisztességtelen kihasználás vagy sérelem jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyének valószínűsége annyira nyilvánvaló, hogy a felszólalónak nem is kell e célból más ténybeli elemre vonatkozó bizonyítékot előterjesztenie (lásd ebben az értelemben: VIPS-ítélet, fenti 22. pont, EU:T:2007:93, 48. pont). A Törvényszék kimondta továbbá, hogy a korábbi védjegy jogosultja nem köteles bizonyítani védjegyének tényleges és aktuális veszélyeztetését. Mindössze olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyekből *prima facie* következtetni lehet a tisztességtelen kihasználás vagy sérelem jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyére (lásd ebben az értelemben: SPA-FINDERS-ítélet, fenti 49. pont, EU:T:2005:179, 40. és 41. pont).
- 53 A jelen esetben, tekintettel arra a tényre, hogy a fenti 50. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerint a fenti 22. pontban foglalt negyedik feltételben meghatározott sérelmek egyike is elegendő ahhoz, hogy valamely korábbi védjegy jogosultja megtilthassa a bejelentett védjegy használatát, meg kell vizsgálni, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során felhozott-e azon veszély bizonyítása érveket érdekében, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi szóvédjegyet, és ezért ezeket az érveket a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna vizsgálnia, és állást kellett volna foglalnia a szóban forgó veszély fennállásáról.
- 54 Először is a megtámadott határozat 12. pontjából kitűnik, hogy a felszólalási osztály megállapítása szerint a felperes által benyújtott dokumentumok azt bizonyítják, hogy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy az ásványvizek tekintetében jóhírnévvel rendelkezik, és az említett védjegy a „tisztaság, egészség és szépség” képét nyújtja. Az e védjegyet érintő élősködés veszélyét illetően a felszólalási osztály megállapította, hogy az ütköző megjelölések hasonlítanak, mivel a „sparitual” szó magában foglalja a „spa” szót, és emiatt a Benelux államok fogyasztója a két megjelölést kapcsolatba hozhatja egymással. A felszólalási osztály azt is megállapította, hogy a bejelentett védjeggyel érintett kozmetikai cikkek és az említett korábbi védjeggyel érintett ásványvizek között kapcsolat áll fenn (mivel a kozmetikai cikkek ásványvizet is tartalmazhatnak, és ezzel az ásványvízzel együttesen is használhatók), megállapította továbbá, hogy emiatt a tisztaság, egészség és szépség imázsát át lehet vinni egyik árurol a másikra.
- 55 Másodszor az ügy irataiból kitűnik, hogy a fellebbezési tanácshoz 2011. május 24-én benyújtott észrevételeiben a felperes kifejezetten hivatkozott azokra az érvekre, amelyeket korábban a felszólalási osztály előtt hozott fel. Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a felszólalási osztály az említett érveknek helyt adott, és azokat belefoglalta a 2010. október 8-i határozatába, amely határozat ebből következően

helyt adott a felszólalásának, amint az a fenti 10. pontban megállapításra került. Ezek az érvek lényegében annak megállapítására irányultak, hogy – tekintettel az ütköző megjelölések közötti hasonlóságra, az e megjelölésekkel érintett áruk közelségére és a szóban forgó korábbi szóvédjegy jelentős jóhírnevére – az érintett vásárlóközönség az ütköző megjelöléseket kapcsolatba hozhatta egymással, és ezáltal a bejelentett védjegy részesülhetett a korábbi védjegynek az egészséggel, tisztasággal és szépséggel összefüggő imázsából. Ugyanezeket az érveket tartalmazták többek között a felszólalási osztályhoz és a fellebbezési tanácshoz benyújtott különböző észrevételek is (2005. szeptember 8-i, 2006. április 18-i, 2007. január 16-i, 2008. május 13-i és 2008. szeptember 16-i észrevételek). Az említett észrevételek olvasatából kitűnik, hogy a felperes a felszólalási osztály előtt alátámasztotta a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet érintő élőködés veszélye fennállásának megállapítására irányuló érvét, és hogy a fellebbezési tanács a felperes által megadott információk, valamint a felszólalási osztály határozata alapján – amely határozat a fellebbezési tanács felülvizsgálatának tárgyát képezte – könnyen azonosíthatta az említett érv alapját képező indokokat.

- 56 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy az OHIM fórumai közötti funkcionális folyamatosságból következik, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének alkalmazási körében a fellebbezési tanácsnak a határozatát az érintett fél által akár az első fokon döntő fórum előtti eljárásban, akár – a 76. cikk (2) bekezdésének fenntartásával – a fellebbezési eljárásban előterjesztett, valamennyi ténybeli és jogi elemre kell alapítania. Közelebről a fellebbezési tanács által az előtte megtámadott határozat tekintetében lefolytatandó vizsgálat terjedelme viszont – főszabály szerint – nem kizárólag a fél (felek) által hivatkozott jogalapoktól függ (lásd ebben az értelemben: 2005. február 1-jei SPAG kontra OHIM – Dann et Backer [HOOLIGAN] ítélet, T-57/03, EBHT, EU:T:2005:29, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy bejelentett védjegy általi tisztességtelen kihasználásának veszélyére vonatkozó kérdés részét képezte a fellebbezési tanács előtti ténybeli és jogi háttérnek. A felszólalási osztály a felperes érveire válaszolva a határozatában foglalkozott a kérdéssel, mivel ezt a kérdést a felszólalásról való döntés érdekében feltétlenül meg kellett oldani. Ennélfogva a fellebbezési tanács határozatának az összes olyan dokumentum figyelembevételén kellett volna alapulnia, amelyek a fellebbezési tanács előtt megtámadott határozatot eredményező felperesi érveket tartalmazzák. Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács helytelenül járt el, amikor kizárólag a felperes 2005. szeptember 8-i levelének alapján állapította meg, hogy nincsenek alátámasztva a felperes azon veszélyre vonatkozó érvei, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi szóvédjegyet.
- 58 A fenti megfontolásokra tekintettel egyrészt el kell utasítani az OHIM érvét, amely szerint a felperes által a Törvényszék előtt felhozott és a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyet érintő élőködés veszélyére alapított kifogások elfogadhatatlanok, mivel azok a fellebbezési tanács előtt előterjesztettekhez képest módosítják a jogvita tárgyát. Másrészt – amint arra a felperes helyesen hivatkozik –, az említett megfontolásokból lényegében az következik, hogy a fellebbezési tanács helytelenül járt el, amikor nem vizsgálta meg a felperes azon érveit, amelyeket az említett korábbi védjegyet érintő élőködés veszélyére alapított kifogásának alátámasztása céljából terjesztett a felszólalási osztály elé, jöllehet ezt köteles lett volna megtenni.
- 59 Egyébiránt a fenti 52. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, tekintettel a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegy jelentős jóhírnevére, amely a jelen esetben megállapításra került, és – amint azt a felperes a 2011. május 24-i észrevételeiben hangsúlyozza – amelyet a Törvényszék végeredményben már korábban is elismert (MINERAL SPA ítélet, fenti 44. pont, EU:T:2008:215, 41–43. pont), az élőködés veszélyét nem lehet *prima facie* kizárni.
- 60 E körülmények között meg kell állapítani, hogy mivel a fellebbezési tanács anélkül utasította el a 32. osztályba tartozó árukra vonatkozó SPA szóvédjegyre alapított felszólalást, hogy érdemben megvizsgálta volna, hogy a felszólalás elutasításához teljesült-e a 207/2009 rendelet 8. cikke

(5) bekezdésének, a fenti 22. pontban felsorolt, valamennyi alkalmazási feltétele – így különösen egyrészt az ütköző megjelölések hasonlóságára másrészt az említett korábbi védjegyet érintő élőködés veszélyére vonatkozó feltétel –, amit többek között az említett védjegy jóhírnevének intenzitására tekintettel kell értékelni, helyt kell adni a felperes által felhozott jogalap második részének.

- 61 Mivel a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg, hogy fennáll-e annak a veszélye, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a szóban forgó korábbi védjegyet, meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Törvényszéknek nem feladata, hogy a fellebbezési tanács értékelését a saját értékelésével váltsa fel, az pedig kiváltképpen nem, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást (lásd ebben az értelemben: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EBHT, EU:C:2011:452, 72. pont).
- 62 Tekintettel a fenti megfontolások összességére, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helytelenül állapította meg, hogy a jelen esetben nem teljesült a korábbi védjegy jóhírnevére vonatkozó feltétel, és úgyszintén helytelenül járt el, amikor elmulasztotta megvizsgálni, hogy fennáll-e annak a veszélye, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyet jóllehet – amint az fent bizonyításra került – ezt köteles lett volna megtenni. Következésképpen az egyetlen jogalapnak a megalapozottságára tekintettel helyt kell adni, és hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatot.

A költségekről

- 63 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az OHIM-ot és a beavatkozót, mivel pervesztesek lettek, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik, valamint a felperes részéről felmerült költségeknek a viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2012. január 9-én hozott határozatát (R 2396/2010-1. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Törvényszék az OHIM és az Orly International, Inc.-t kötelezi saját költségeik, valamint a Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV költségeinek viselésére.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. május 5-i nyilvános ülésen.

Aláírások